

hvis dette var den eneste Side ved Gjennemførelsen af Loven af 1867. Da at overlade til dem der nære denne Mening at tage Initiativet til en nærmere Underøgeelse. Smidlertid forholder dette sig ikke saa. Ved Siden af dette Sags til Gjennemførelsen fra Regjeringens Side er gjennemført med en Energi en Masshed og et praktisk Hensyn til det Realisable, som jeg ikke kan Andet end paaføje, gaar der Udfoerelsen af andre Dele af Loven som høre ligget ikke i den samlede Regjeringens Haand, men ganske særlig i Krigsministeriets Haand, og som det gør mig ondt at maatte sige, er skeet paa en saadan Maade, at, efter min hele Opfattelse af Loven af 1867, private Rettigheder, ere satte tilside, Billighed ikke iaagtagen og de Forudsætninger ikke opfyldte, som Rigsdagen i sin Tid gik ud fra ved Bøtningen af Loven, og jeg skal endnu sige til, at man heller ikke paa rette Maade har varetaget Statskassens Løb. Det er Paarøisningen heraf, som vil være min egentlige Hovedopgave idag, og væsentlig skal motivere det Forslag, som jeg har stillet. Inden jeg kan gøre dette, er det imidlertid nødvendigt i al Korthed og i store Træk, at skildre den hele Tilstand, som har fundet Sted til forskjellige Tid, med Hensyn til den saakaldte Demarcationsindskrænkning. Dette Forhold er jo lidet praktisk for endeel ærede Medlemmer. Selv de, som sad her i Salen og deltog i Forhandlingen om Loven af 6te Juli 1867, have fuldkommen Ret til, at have alent alle Anfæltigheder ved dette Forhold, og de fleste nye Medlemmer, som ere komne ind i Thinget, have tilvise ingen Anledning havt til, at sætte sig ind deri. Jeg antager derfor, at det er den nemmeste og hensigtsmæssigste Maade, for saadanne ærede Medlemmer, at høre i Korthed fremat hvorledes denne Demarcationsstilstand har været, thi kun ved denne Kundskab vil man være istand til, at danne sig nogen Dom om, hvorvidt den holdt sig, Krigsministerens Opfattelse, i den og meddeelte Indberetning, eller der Opfattelse, som jeg skal tilføje, mig af at gøre sig gjældende for Dem, har Ret og Sandhed paa sin Side. Demarcationsindskrænkningen, er en meget gammel Historie, over 200 Aar gammel. Første Gang, den blev indført, var efter

Beleiringen under Carl X Gustaf, idet Frederik den 3die udstedte en Resolution af 4de Juni 1661, hvori det heed, at Kongen, ikke tilhids er nogen Huse eller Bygninger at ville have bestaaende, nær under Fæstningen, at det kan være Fæstningen præjudicere. Som følge deraf blev der foreskrevet, at der ikke indenfor en Linie, som omtrent falder langsmed den indre Rand af St. Jørgens, Vedlinge- og Sortedam Søerne, maatte opføres Huse eller Bygninger, som kunde være Fæstningsfærdigt til Hinder eller Præjudice. Denne Demarcationsindskrænkning bestod omtrent i en Snees Aar, da Forordningen af 26de Januar 1682 udvidede den meget betydelig og flyttede Demarcationslinien ud hinsides Søerne til en Linie, som omtrent falder sammen med Sagveien og Falconeralleen. Paa dette Terrain og endda 1000 Alen udenfor maatte Intet opføres, som kunde være til Stæde for Fæstningens Forsvar, ingen Bygning maatte være saa solid, at dens Nedrivning var forbunden med Baasfæltigheder, eller at den kunde yde en Hjende noget Løb eller i det Hele træde hindrende i veien for de Foranstaltninger, som Byens Forsvarere maatte træffe. I de følgende Aarhundreder er der efterhaanden kommet endeel Bestemmelser af forskjellig Art, der nærmere anordne, hvorledes der skulde forholdes med Bygninger paa dette Terrain. Disse forskjellige Bestemmelser have tilsidt samlet sig under Et i Placaten af 13de October 1824, som samler og tildeels nærmere bestemmer de Forskrifter, som med Hensyn til Hovedstadens Forsvar, ere givne angaaende det Bygningsarbejde, som foretages udenfor Staden. Denne Placat af 13de October 1824 er et saa lille Løsplykke, at det ikke er nogen Ulejlighed for Noget at gøre sig bekendt dermed, og jeg vil, ret, bede, ærede Medlemmer, der ville sætte sig ind i denne Sag, om at læse denne lille Lov af 1824, igjennem; den er Grundlaget for det Hele Forhold, som siden har bestaaet paa det Demarcationsterrain, der var fastsat i 1682, althaa, som sagt, indenfor en Linie, der falder sammen med Falconeralleen og Sagveien. Man vil see, at der i denne Placat forbydes at opføre Bygninger af Grundmur, med mindre der ind-